Надъ нея филинъ,
Страшно ще крѣсне
Даже духъ силенъ
Той ще да стресне.
Чуй го жената —
~~Ил~~ ще заплаче...
Страда, горката,
Съ мойто сираче!..
Страдамъ и азъ,
Въ чужда чужбина...
Радостьта мрази
Наша родина...

И тихо, и жално гласа му трепери
Самичекъ е блѣденъ, катъ платно, Иванъ.
Свѣтятъ му очитѣ, а чело — чумери,
И погледъ ~~[illegible]~~ умиленъ на Цвѣна е спрянъ.
Тя гледа, тя слуша... и ней ѝ се струва
Че види предъ себе си чуденъ човѣкъ...
Сърдцето ѝ тупа, гърди ся вдигуватъ
Въ очи ѝ вечь нѣма ужасния мракъ.
~~[illegible]~~ похвалихъ
Тълпата за малко утихна и шумно
Се впусна въ средата, заскача хоро....
Тамъ бѣгатъ, тамъ ловятъ, а радостъ безумна
Се тука бълбери на всѣко чело!..

Скача Гроздьо, скача Пецо, —
~~Скачатъ всичкитѣ млади~~ Старци бѣлобради
А слѣдъ тѣхъ, ~~[illegible]~~,
Скачатъ всички млади.

Що е, боже, като нѣмашъ
Мѫки и страданья?..
И си веселъ и не чувашъ ~~Като радостьта ти~~ весела ти ~~[illegible], и~~ не чувашъ
~~Горестнитѣ~~ чуждитѣ ридания?..
Леко ти е... не тѣсни се
Цѣлий свѣтъ въ гърди ти...
Ти не ~~виждашъ~~ не чувашъ, ти не виждашъ
~~Братията~~ хората убити.....
Но ако случайно видишъ
Кървавитѣ братья,
Или чуешъ отъ страдалци
Жалби и проклятья, —
Ти ще трѫпнешь, ти ще кажешъ:
„Лошо тѣ живѣятъ!"
Толкозъ само... а горкитѣ
Тъй [illegible] ще [illegible] ~~Нашъ той ще живѣятъ~~!..

Мѣсеца изгрѣ вечь ~~Изгрѣ луната тихо~~, грѣсна си чарътъ
По земята грѣшна, съ ~~страшенъ~~ таенъ мракъ покрита,
И звѣзда съ звѣздата тихо си приказва: шушуке
~~Тя за нашитѣ мѫки трѣбва да ѝ кажа!~~ що търпимъ ний тука —
Тиха ѝ приятна е нощьта безгласна,
Всичко въ нея — тайно, всичко въ нея — страстно
~~Въ шубраката пѣятъ славеи безгласно~~
Въ шубраката нейдѣ чудно славей пѣе,
~~Незатихний чучуръ бистри води лѣе~~,
Чучуръ искри пръска, вѫтрецъ тихо вѣе,
~~И зефиръ~~ — ароматно вѣе!
И въ гърди неволно вмъква се услада,
И въ сърдце неволно... пада.

Скача Гроздьо, скача Пецо —
Старци бѣлобради,
А слѣдъ тѣхъ
Скачатъ всички млади

Градски архив